

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΛΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ

Από παράδειγμα της συνεργασίας αυτής είναι ο δήμαρχος Ελληνικού-Αργυρούπολης και έμμισθο μέλος της εταιρείας διαχείρισης του πρώην αεροδρομίου “Ελληνικό ΑΕ”, Γιάννης Κωσταντάτος. Από την αρχή της θητείας του ως δήμαρχος, ο Κωσταντάτος έκανε ολοφάνερη την άμεση σχέση του με τον μεγαλοεπιχειρηματία Λάτση. Το κράτος και τα αφεντικά στήνουν ένα οικονομικοπολιτικό παιχνίδι, που λέγεται επένδυση στο Ελληνικό, στις πλάτες ντόπιων και μεταναστών. Σύμφωνα με το καλοστημένο επικοινωνιακό πανηγύρι, “ωφελοούμενοι” από την “τρανή επένδυση” θα είναι οι κάτοικοι των γύρω περιοχών και μέχρι αυτή να γίνει πραγματικότητα, το μείζον πρόβλημα για τη δημοτική αρχή είναι οι μετανάστες που είναι εγκατεστημένοι τους τελευταίους μήνες στο αεροδρόμιο του Ελληνικού. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Το Δεκέμβρη του 2015 ο Κωσταντάτος, βάζοντας πλάτη στην κρατική πολιτική για το μεταναστευτικό, υπέγραψε μαζί με τους δημάρχους των νοτίων προαστίων συμφωνία με τον υπουργό Μουζάλα για την εγκατάσταση προσφύγων στο Ελληνικό. Ταυτόχρονα, έβγαине στα κανάλια και φορώντας το ανθρωπιστικό του προσωπίο, διαμαρτυρόταν για τις άθλιες συνθήκες του κέντρου “φιλοξενίας”, την ανυπόφορη κατάσταση για τους πρόσφυγες και καταδίκαιζε την κυβέρνηση. Στη συνέχεια, και μετά το πέρας της συμφωνίας για “προσωρινή εγκατάσταση” των μεταναστών, έκανε συνεχείς διαρροές ψεύτικων ειδήσεων για δημιουργία γκέτο, αύξηση της εγκληματικότητας και υγειονομική βόμβα, τη στιγμή που ο ίδιος απέσυρε τα οχήματα καθαριότητας που περνούσαν από το κέντρο. Τελικά δε δίστασε, προκειμένου να διαφυλάξει τα συμφέροντα του κεφαλαίου, και επιχείρησε να προκαλέσει τα πιο ρατσιστικά αντανάκλαστικά στην τοπική κοινωνία. Καλούσε σε “ανοιχτές συζητήσεις” τους κατοίκους του δήμου για τα προβλήματά τους, αλλά όπως φάνηκε σύντομα, επιδίωκε, φυτεύοντας ρατσιστοκατοίκους, να αναπαράγει τη μισαλλοδοξία και την ξενοφοβία. Στην πρακτική του αυτή, μας βρήκε επανειλημμένα απέναντί του και αναγκάστηκε να ακυρώσει τα σχέδια που είχε για επιτροπή πολιτών. Βέβαια, στη συνέχεια για να κατασκευάσει κλίμα εκεί που δεν υπήρχε, έφτασε στο σημείο να συντάξει πάραυτα κείμενο με το χυδαίο τίτλο “όχι Ελληνιστάν το Ελληνικό”, το οποίο μοιράστηκε από συνεργείο διαφημίσεων με την υπογραφή μιας επιτροπής-φάντασμα πολιτών Ελληνικού-Αργυρούπολης, που είναι ξεκάθαρα επινοημένη από τον Κωσταντάτο και την παράταξή του.

Στο όνομα της “Αγίας ανάπτυξης”, Λάτσης και Κωσταντάτος πατάνε επί πτωμάτων, ντόπιων και μεταναστών. Το χτίσιμο του Ελληνικού αφορά μόνο την οικονομική ελίτ, και αποσκοπεί να δομήσει μια ιδιωτική πόλη μέσα στην πόλη, μια επέκταση της τερατούπολης. Σύμφωνα με τα σχέδια, ο χώρος θα είναι περιφραγμένος, ενώ ορισμένα σημεία θα είναι απρόσιτα από τον υπόλοιπο κόσμο, καθώς προβλέπονται πολυτελείς κατοικίες υψηλής δόμησης και καζίνο, το οποίο μάλιστα τέθηκε ως προαπαιτούμενο για τη σύμβαση πώλησης. Για να είναι βιώσιμη και λειτουργική αυτή η χαβούζα, ετοιμάζονται και μια σειρά άλλα έργα με τις γνωστές καταστροφικές για το περιβάλλον επιπτώσεις, όπως η επέκταση της περιφερειακής Υμητού, η επέκταση του ΚΥΤ (εγκαταστάσεις υπερυψηλής τάσης της ΔΕΗ) Ηλιούπολης-Αργυρούπολης, η υπογειοποίηση της παραλιακής, και η δημιουργία δύο σταθμών μετρό μέσα στο πάρκο. Να σημειωθεί δε, ότι το επιχείρημα για νέες θέσεις εργασίας σκοντάφτει στην υπάρχουσα εργασιακή πραγματικότητα όπως έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια και αποτελεί, στην ουσία, τη συνεχή υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης. Πρόκειται για θέσεις εργασίας, οι περισσότερες από τις οποίες περιορισμένης χρονικής διάρκειας με άθλιες εργασιακές συνθήκες, επισφάλεια, μισθούς πείνας και εργατικά ατυχήματα σε καθημερινή βάση που δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να αποτελέσουν “ωφέλεια” για τους εργαζόμενους, ντόπιους και μετανάστες.

Από την άλλη μεριά, η αριστεροδεξιά κυβέρνηση, πριν φέρει την “ελπίδα”, κατηγορηματικά αρνιόταν το ξεπούλημα του αεροδρομίου, και στεκόταν κατηγορηματικά αντίθετη στην τότε υπάρχουσα (αντι)μεταναστευτική πολιτική. Σήμερα, διατυμπανίζει τη μεγάλη “νίκη” της πώλησης του Ελληνικού στην εταιρία Lamda Development, συμφερόντων Λάτση, με “καλύτερους όρους” και την επίτευξη ενός μεγάλου στόχου της αξιολόγησης. Παράλληλα επιφυλάσσει την πιο στυγνή αντιμετώπιση για τους ανθρώπους που μέχρι τώρα είναι εγκατεστημένοι στο Ελληνικό. Το κέντρο “φιλοξενίας” σύντομα θα εκκενωθεί βίαια και οι μετανάστες θα μεταφερθούν σε περιοχή τελείως εκτός αστικού ιστού με τους ίδιους άθλιους ή και χειρότερους όρους διαβίωσης. Εκεί, το κράτος κρίνει ότι θα είναι καλά κρυμμένοι, αόρατοι και αποκομμένοι από τους ντόπιους αλληλέγγυους και το βασικότερο, δεν θα εμποδίζουν την ομαλή λειτουργία και ανάπτυξη της μητρόπολης. Παράλληλα η πολιτική γκετοποίησης των περιοχών όπου διαμένουν μετανάστες συνεχίζεται, καθώς τα “ανοιχτά κέντρα φιλοξενίας” γίνονται όλο και πιο κλειστά και περιφραγμένα. Κι αυτό είναι μόνο ένα μικρό κομμάτι της μεταναστευτικής πολιτικής. Την ίδια στιγμή, η πολιτική των κλειστών συνόρων, η υπογραφή της συμφωνίας για επαναπροωθήσεις στην Τουρκία, η καθυστέρηση στις διαδικασίες παροχής ασύλου, οι φυλακίσεις στα κέντρα κράτησης, οι βίαιες απελάσεις και η συνεχής καταστολή συμπληρώνουν το παζλ της μεθοδικής εξόντωσης των μεταναστών. Το καθεστώς εξαίρεσης αυτών των ανθρώπων επιβεβαιώνεται και από το κατασκευασμένο συνεχές νομικό αδιέξοδο που βιώνουν, που τους υποτιμά και τους εκφοβίζει αναθέτοντας τη διαχείριση των ζωνών τους στους κατασταλτικούς μηχανισμούς (αστυνομία, στρατός, FRONTEX, NATO) και σε δεκάδες ΜΚΟ που καθημερινά κερδοσκοπούν με προσωπείο περίσσιας ανθρωπιάς.

Δεν μπορούμε παρά να σταθούμε ενάντια στα κυρίαρχα σχέδια κράτους-αφεντικών που βαθαίνουν τη λεηλασία της ζωής και της καθημερινότητάς μας. Η εθνική ανάπτυξη, η ανάκαμψη της εθνικής οικονομίας και ο περίφημος κρατικός ανθρωπισμός δεν είναι τίποτα άλλο πέρα από το χρυσωμένο χάπι της κυρίαρχης προπαγάνδας κράτους-ΜΜΕ. Πίσω από τις επενδύσεις και τους αριθμούς τους, βρίσκονται οι υποτιμημένες ζωές μας και η όξυνση της καθημερινής εκμετάλλευσης ντόπιων και μεταναστών. Στον κοινωνικό πόλεμο μεταξύ εκμεταλλευτών και εκμεταλλεζόμενων παίνρνουμε θέση μάχης προτάσσοντας την έμπρακτη και αδιαπραγμάτευτη αλληλεγγύη με τους κατατρεγμένους αυτού του κόσμου είτε λέγονται μετανάστες είτε λέγονται πρόσφυγες. Ούτως ή άλλως η εξαναγκαστική μεταανάστευση με βίαιους όρους αποτελεί δομικό σύμπτωμα της καπιταλιστικής βαρβαρότητας των πολέμων, της φτώχειας και της ανα τον κόσμο κοινωνικής αδικίας. Καλούμε τους κατοίκους των γειτονιών μας να φτύσουν στα μούτρα κράτους, δημάρχων και αφεντικών το παραμύθι της εθνικής ανάπτυξης και το δηλητήριο του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Όλοι μας να δημιουργήσουμε κοινότητες αγώνα και αλληλεγγύης, προτάσσοντας την αρμονική συμβίωση ντόπιων και μεταναστών. Μόνος δρόμος για την υπεράσπιση των αναγκών μας, για την κατακτηση της αξιοπρέπειας και της ελευθερίας μας είναι οι ίδιοι οι αγώνες των από τα κάτω αυτής της κοινωνίας. Οριζόντια, αυτοοργανωμένα, ανυποχώρητα.

Αναφερόμενοι στη μεταναστευτική πολιτική του κράτους, δεν ξεχνάμε τα κέντρα κράτησης, φυλακές για ανθρώπους που δεν έχουν ένα χαρτί που λέει ότι υπάρχουν! Μια τέτοια φυλακή υπάρχει και στο Ελληνικό. Είναι ένα σύγχρονο στρατόπεδο συγκέντρωσης, όπου οι έγκλειστες μετανάστριες ανακυκλώνονται, όσο διευρύνεται η παρανομοποίηση και η εξόντωση των μεταναστών. Οι κρατούμενες μετανάστριες στο κέντρο κράτησης Ελληνικού μέσα από τους πολύμηνους αγώνες τους αποδεικνύουν περίτρανα ότι δεν πρόκειται να ανεχτούν την αορατοποίησή τους και τα σχέδια που τους επιφυλάσσουν. Μέσα από τους αγώνες τους διεκδικούν τα αυτονόητα: ζωή, αξιοπρέπεια, ελευθερία.

